

Gorčina



Prije nekoliko godina, nakon što sam samo kratko vrijeme bio u službi, imao sam glupi sukob s drugim pastorom. Uzrok ovog sukoba je nevažan, ali rezultat tog sukoba mučio me je cijelu godinu. Konačno, Bog me doveo do mjesta gdje sam vidio koliko štete nanosim sebi, i emocionalno i duhovno. Hvalim Gospodina što sam po njegovoj Riječi uspio odbaciti gorčinu koja mi je trovala dušu.

Taj me je događaj natjerao da na gorčinu gledam na novi način, a ne kao prije. Budući da istražujemo gorčinu sljedećih nekoliko minuta, poslužit ću se vlastitim primjerom borbe kako bih pokušao iznijeti neke duhovne istine koje će pomoći drugima uhvaćenim u ovoj bitki da se oslobode otrova gorčine.

[Hebrejima 12,15](#) kaže:

“Brižljivo pazite da netko ne ostane bez milosti Božje, da kakav korijen gorčine ne proklija i uznemiri vas pa se time mnogi okaljaju;”

Odrastao sam u crkvi i u dobrom kršćanskom domu. Mnogo sam puta čuo ovaj stih koji je aludirao i propovijedao u jednom ili drugom obliku. Ipak nisam uspio uspostaviti vezu datu u ovom stihu s izvorom gorčine u našim životima. Dok gledate ovaj stih, vidjet ćete uvodno upozorenje, “Brižljivo pazite da netko ne ostane bez milosti Božje...”

Uzimajući u obzir ovu tvrdnju, bez rezerve kažem da milost Božja nikada nije nestala i nikad neće nestati. No, to nije osnova ove izjave. Poanta ove izjave je da ti i ja možemo propustiti milost Božju. Mi možemo propustiti dobiti odgovarajuću količinu Božje milosti da se suočimo sa životnim kušnjama.

Molim vas shvatite da ovo nema nikakve veze sa spasenjem.

Postoje dva aspekta pomoću kojih ćemo shvatiti milost Božju. Prvo, njegova milost spašavanja. Božja milost je u stanju spasiti sve koji ga prizivaju bez da omane, da, njegova je milost bila u stanju, jest i zauvijek će moći oprostiti sav grijeh. Drugi aspekt Božje milosti koji je značajan je njegova milost za život. To jest, milost koju daje svojoj

djeci da žive u ovom zlom svijetu. Upravo smo od ove posljednje milosti u opasnosti da je propustimo. Jakov daje naznaku kako se to događa kada u [Jakovljevoj poslanici 4,6](#) kaže: "A daje i veću milost. Stoga kaže: 'Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost.' "

Ovdje vidite **dvije skupine, poniznu**, kojoj se Bog daruje milošću, i **oholu**, kojoj se protivi. Mislim da slobodno mogu reći da ako je Bog sposoban darovati više milosti poniznim, nego što to podrazumijeva da se on na sličan način protivi oholima povlačenjem svoje milosti. Opet, ne štedi milost, već milost za život. Zapravo, on kaže: Dobro, vi mislite da ste stvarno nešto, mislite da možete to i sami riješiti. Pa, da vidimo kako se snalazite bez moje milosti kojom vas vodim. Bog povlači svoju milost iz naših života u područjima gdje smo oholi. Sad se sjetite upozorenja iz Hebrejima, "da netko ne ostane bez milosti Božje". Kad se zbog oholosti uzdižemo, Bog povlači svoju milost za život iz naših života. Onda kada nepravda dođe u naš život (može biti stvarna ili uočena), kada je milost Boža uklonjena, padamo u gorčinu. Uznemireni smo i u opasnosti smo da osramotimo druge.

Uzmimo nekoliko trenutaka i pogledajmo Jonu za koga vjerujem da je sjajan primjer učinaka gorčine u životu Božjeg djeteta.

U četvrtom poglavlju Jone Niniva se pokajala, Bog im je oprostio, a Jona se ponovno pobunio. [Jona 4,1-3](#) kaže: "No to se Joni jako zamjerilo i bio je jako ljut. I pomolio se GOSPODU i rekao: "Molim te GOSPODE, nisu li to *bile* moje besjede dok sam još bio u svojoj zemlji? Zato sam prije pobjegao u Taršiš; jer sam znao da si ti milostiv Bog i milosrdan, spor na srdžbu i bogat dobrotom i da se zbog zla pokaješ. Stoga sada, GOSPODE, uzmi moj život od mene, zaklinjem te, jer mi je bolje umrijeti nego živjeti." "

Ovdje nalazimo prvu od pet posljedica gorčine u životu Jone.

Prva posljedica gorčine je da uzrokuje da prezirete Božji oprost.

Jona nije mogao vjerovati da će Bog oprostiti Ninvljanima. Neki biblijski sumnjičavci pitali su se da li Niniva uopće postojala. Tada je 1800-ih, britanski avanturist Austen Henry Layard ponovno otkrio izgubljenu palaču i grad preko rijeke Tigris za vrijeme modernog Mosula na sjeveru Iraka.

Jona je živio za vrijeme kad je asirsko carstvo bilo najveće. Na osnovu ploča iskopanih u Ninivi, Asirci su bili vrlo brutalni, bezobzirni ljudi. Često su nasilno upadali prema sjevernom dijelu kraljevstvu u kojem je Jona živio, uništavajući mnoga sela i gradove.

Židovi su mrzili Ninivljane. Zamislite Jonin užas kad ga je Bog zamolio da prenese poruku tim neprijateljima dobra.

Ne mogu si pomoći da zamislim kako se cijeli ovaj grad pokajao, te je Jona trljao noge i vikao na Boga, "Znao sam da će se to dogoditi! Znao sam da će se, ako čuju ovu poruku, svi pokajati, a ti ćeš im oprostiti! Zato nisam htio doći na prvo mjesto!" Zamislite najgoru civilizaciju danas, a jedan propovjednik prikazuje se u srcu svog najluđeg grada s porukom pokajanja ili će ga Bog uništiti.

Biste li toliko vjerovali u tu poruku da biste rekli istu stvar kao Jona? Kritiziramo Jonu, ali ovo je bio čovjek koji je vjerovao u Boga. Ovo je također bio čovjek koji je bio ponosan što je dio Božjih izabраниh ljudi. Židovi su pogledali na asirske "pse"; bili su bolji od ovih neciviliziranih pogana. Zašto bi Bog tražio od Jone da prenese poruku pokajanja ljudima koji su očito zaslužili smrt? Zašto ih jednostavno ne ubije i završi s njima? O, kako je velika milost našeg Boga. Ipak, u svom stanju gorčine, Jona je prezreo oprostaj koji je Bog dao Ninivi.

Kad sam u životu doživio očitu nepravdu, počeo sam moliti Boga da osudi pojedinca koji mi je "učinio nepravdu". Nadam se da ste vi duhovniji od mene, ali išao sam tako daleko da sam predložio Bogu što bi mogao učiniti da kazni prekršitelja.

Kad pogledam unatrag, sramim se toga; Bio sam gotovo poput Davida u njegovim neumoljivim Psalmima, iako sam djelovao u tijelu. Nisam htio da Bog oprosti prijestupniku; Htio sam pravdu za sebe. Bio sam ohol i želio sam da Bog potvrdi da sam u pravu. Najveći problem je u tome što kad prezirete Božji oprost za nekoga drugoga, tada osujećujete vlastiti oprostaj od Boga. [Matej 6,15](#) kaže: "Ali ako vi ne opraštate ljudima njihove prijestupe, ni Otac vaš neće oprostiti vaše prijestupe."

Stavljam se pod sud Božji, što znači da nemam pravo iznijeti svoje molbe na prijestolje Božje. [Psalam 66,18](#) kaže: "Ako odobravam nepravdu u srcu svome, Gospodin me neće uslišiti." Morate shvatiti da ste, kad ste u gorčini, prekinuli svoju liniju komunikacije s Bogom.

Važno je također znati da Bog u [Rimljanima 13](#) kaže kako osveta pripada samo njemu.

Sve dok stojite pred prijestupnikom naređujući Bogu da im sudi, Bog najvjerojatnije neće. Smetate Bogu da postupa s njima zbog svoje vlastite oholosti. Šteta što naše inzistiranje na biti ispavan može ometati Božje djelo i unijeti grijeh u naš vlastiti život.

Druga posljedica gorčine nalazi se u stihovima 4-5, poglavlja četiri u Joni:

"Tada je GOSPOD rekao: "Je li dobro da se ljutiš? Nato je Jona izašao iz grada i sjeo na istočnoj strani grada; i ondje si je načinio sjenicu i sjeo pod njom u hlad tako da može vidjeti što će biti od grada"."

Posljedica toga je da gorčina uzrokuje da razvijete fokus koji je usmjeren samo na svog neprijatelja tako da zanemarite vlastite potrebe. Zamislite to da se grad Niniva pokajao i Bog je to prihvatio, ali Jona, ispunjen vlastitim osjećajem za pravdu, izlazi iz grada, sjeda u podnožje brda i kaže: "Sjedit ću ovdje dok Bog ne dođe k sebi i poubija te ljude!" Razmišljam da je Bog možda imao puno toga za Jonu da izvrši, ali ipak on je bio toliko usredotočen na svog neprijatelja da nije mogao vidjeti ništa drugo.

Gorčina uzrokuje da ste duhovno slijepi. Sjećam se tijekom tih mračnih dana svog života pitao sam ljude koji su poznavali tu drugu osobu, kako je, ali samo da bih otkrio je li Bog već pokrenuo osudu. Iznutra sam želio da čujem kako mu se događa nešto loše. Nevjerojatno je dok sam se sususretao i radio s drugima koji su bili u žuči gorčine, koliko su bili usredotočeni samo na to. Čini se da se cijeli njihov život temelji na tom jednom događaju ili to jednom odnosu. Često je druga strana toga nesvjesna i živi normalnim životom, daleko od tuge. Netko je jednom rekao da je gorčina tableta koju progutate u nadi da će netko drugi umrijeti.

Pa ipak, ti si taj koji će patiti, zanemarujući sve dobre stvari svog života, trudeći se pod lažnom izgovorom da ako ih Bog osudi da ćete to nekako osvetiti i učiniti da se osjećaš bolje. Podlegao si laži.

Treća posljedica gorčine nalazi se u sljedećih nekoliko stihova.

Jona 4,6-8 "A GOSPOD Bog je pripremio tikvu te učinio da izraste nad Jonom i da mu bude sjena nad glavom te da ga izbavi od jada. Tako je Jona bio izuzetno veseo zbog tikve. Ali sljedećeg dana kad je osvanulo jutro, Bog je pripremio crva i on je uništio tikvu pa je usahnula. I dogodilo se, kad je svanulo sunce, da je Bog pripremio žestok istočni vjetar; i sunce je udaralo na glavu Joninu tako da je klonuo i u sebi poželio umrijeti pa je rekao: "Bolje mi je umrijeti nego živjeti." "

Ova posljedica je očita svima, osim zaraženih: sitničavost. Još nisam upoznao osobu koja je u gorčini i nije sitničava. Proveo sam u crkvi cijeli život, ali vidio sam samo jednu crkvu koja se raspala zbog nauka. Već sam rekao da nauk ne dijeli crkve. Ne, nego je to boja tepiha, ukrasi u kupaonici, biljke na ulazu ... popis se nastavlja i nastavlja i sve se svodi na

jednu stvar, sitničavost. Svaki propovjednik mogao bi vam dati niz primjera sitnih stvari koje su ljudi učinili drugima u crkvi zbog gorčine.

Ljudi koji su u gorčini rade stvari iz inata. Ovdje sjedi Jona, primatelj Božjeg milosrđa, i duhovno i sada fizički. U svojoj gorčini zaklonjen je tikvama. Koliko je zahvalan za tikve. A ipak dok Bog pokazuje sliku kakva gorčine je zaista u Joni, crva koji jede te jede iznutra dok ne umreš, on se ponovo naljutio na Boga.

Ljudi koji su u gorčini često se naljute na one koji im pokušaju pomoći da izađu iz jame u kojoj se nalaze. Imam se pravo tako osjećati, kažu oni. Da ste pretrpjeli ono što sam ja pretrpio i vi biste se osjećali isto. Možete li čuti Jonu kako plače za tikvom, onu sitnu sitnicu koja mu je dana da mu pomogne da uvidi svoju ludost?

Bogu je bilo nelagodno čuti ga kako plače nad tikvom i ujedno želi smrt stotinama tisuća ljudi. Moja vlastita sitničavost očitovala u činjenici da sam odlučio upozoriti na svoju gorčinu u pismu o predstojećoj Božjoj propasti za njega. Nakon što mi je Bog pokazao moju zloću, nisam mogao vjerovati da sam učinio tako zlu stvar. Ako bismo ti i ja primili pravednu nagradu za naše grijehe, Bog bi nas ovog trenutka oborio. Ipak imamo milosrdnog Boga koji je dugo strpljiv. On je bio sa mnom, dovodeći me kroz svoju riječ do mjesta praštanja.

Četvrta posljedica donekle je prorečena u [Izrekama 13,12](#)

“Odgođena nada razboli srce, a kad se želja ispuni, ona je stablo života.”

Dok presuda onih protiv kojih ste ogorčeni neće donijeti stablo života u tvoje srce, odgođena nada njihove osude će vam razboljeti srce, a vi ćete s vremenom potonuti u depresiju baš kao što je Jona potonuo u depresiju u [Joni 4,9](#), "Nato je Bog rekao Joni: "Je li dobro da se ljutiš zbog tikve?" A on je rekao: "Dobro je da se ljutim, čak i do smrti." "

Možda ste i vi pomislili isto što se tiče vaše gorčine: Dobro je da sam ljut sve dok ne umrem. Depresija je rijetko organski fizički problem ili onaj koji nije povezan s emocionalnim problemima. To je problem najčešće uzrokovan grijehom. Ovdje Jona gleda Boga u lice i kaže u efektu, ja se neću popraviti. Budite oprezni, postoji linija koju možete prijeći pred Bogom. [1. Ivanova 5,16](#), "Ako tko vidi brata svojega gdje čini grijeh što nije na smrt, neka moli i dat će mu život, onima koji čine grijeh što nije na smrt. Postoji grijeh koji je na smrt; za takav ne kažem da se moli."

Kad dođete do mjesta da kažete Bogu kako se nećete popraviti, u opasnosti ste da **prijeđete liniju smrti pred Bogom**. Bog je dugo strpljiv i pruža nam mnogo prilika za promjenu, ali postoji trenutak u kojem vas sprečava da naudite drugima. Hvalim Boga što me je izvukao iz ove zbrke prije nego što sam došao do ove točke, ali sreo sam mnoge koji se nisu popravili. Pali su u depresiju; svijet im je rekao da je to zato što se nisu dovoljno voljeli.

Istina je da je mnogo puta upravo suprotna: previše su se voljeli. Mnogo su puta bili oholi i nisu vjerovali da zaslužuju tretman koji su imali od drugih i Boga, pa zato padaju u depresiju. Još uvijek možete to riješiti, čak i ako ste stigli tako daleko. Još nije kasno da se vratite istini. Odgovor nisu lijekovi, već je odgovor Biblija. U samo nekoliko minuta ćemo vam dati određeni odgovor za vas.

Posljednja posljedica je nestabilna, ali vjerujem da se podrazumijeva i rađa iz povijesnih činjenica.

Jona 4,10-11 kaže: Tada je GOSPOD rekao: "Ti si se sažalio nad tikvom zbog koje se nisi trudio, niti učinio da ona naraste; izniknula je u jednoj noći i propala u jednoj noći.

A nisam li ja trebao poštediti Ninivu, taj grad veliki, u kojem ima više od stotinu i dvadeset tisuća osoba koji ne znaju razlikovati između svoje desnice i svoje ljevice, i *uz to mnogo stoke?*"

Nedaleko od Ninive nalazi se džamija za koju se tvrdi da je grobno mjesto Jone. Pismo ne govori o daljnjem Joninom životu. Posljednji put ga vidimo kako sjedi u podnožju brda u gorčini i već treći put moli Boga da ga ubije. Vjerujem da je **posljednja posljedica gorčine smrt**. Prvo duhovno, a zatim i tjelesno. Činjenica da ovo čitate, znak je da još uvijek imate priliku ispraviti stvari, kako biste izbjegli ovu konačnu posljedicu. Ali kako? Odgovor na to nalazimo tamo gdje smo započeli samo nekoliko stranica unatrag.

Ako je Biblija u pravu, izvor gorčine je nedostatak milosti Božje, a takav neuspjeh uzrokovan je oduzimanjem Božje milosti od onih koji su oholi. Samo trebate prihvatiti to **da se morate poniziti kako biste primili Božju milost da pokrijete ovaj grijeh**. **Jakov 4,7-9** pokazuje taj proces za ponižavanje sebe u tri koraka. "Podložite se, dakle, Bogu! Oduprite se Đavlu, i pobjeći će od vas! Približite se Bogu i on će se približiti vama! Očistite ruke, grešnici, i očistite srca, vi neodlučni! Ražalostite se i tugujte i zaplačite! Neka se vaš smijeh u tugu pretvori i radost u tjeskobu."

Prvi korak u procesu ponižavanja sebe je predati Bogu svoja razmišljanja i osjećaje.

Predajte svoje pravo da se osjećate ljuto i da budete u gorčini, priznajte da vaše misli nisu riješile problem. Vaše misli i osjećaji uveličali su problem i moraju se predati njegovim mislima i osjećajima. [2. Korinćanima 2,10-11](#) kaže: "A kome vi nešto oprostite, *opraštam* i ja. Jer i ja ako sam kome što oprostio, kome sam *to* oprostio, radi vas sam *to oprostio* umjesto Krista, da nas ne bi nadmudrio Sotona; jer nam nisu nepoznata njegova lukavstva."

Pavao ovdje implicira da je jedini način da oprostimo bilo kome je da prepustimo svoje misli i osjećaje Kristu. Možda ste pokušali oprostiti osobi u prošlosti; moglo se dogoditi da ste čak kažnjavali sebe jer niste dovoljno dobar kršćanin da prestanete osjećati i misliti o njemu onako kako ste to činili.

Odgovor je da to ne možete učiniti vlastitim snagama. Dok je Pavao gledao one koji su mu činili loše (a bilo ih je mnogo), zamislio je Isusa na križu. Dok je Isus bio na križu, gledao je dolje kroz vrijeme i vidio je svaki grijeh koji će biti počinjen, a njegov je izbor na križu bio oprostiti svakom od njih, čak i onima koji će biti počinjeni protiv vas. Pavao je odlučio prestati ići svojim vlastitim mislima i osjećajima, te je odlučio odabrati ići s Kristom. Oproštenje je izbor, a ne osjećaj.

Ovaj izbor započinje prvim korakom ponižavanja sebe i predanja svojih misli i osjećaja Bogu. Predajte svoje ranjeno srce i duh i zadivit će vas koliko brzo On može ozdraviti.

Drugi korak u ovom procesu ponižavanja sebe je odupiranje đavlu i približavanje Bogu.

Postupak odupiranja sažeo se u postupak približavanja. Ne možete se oduprijeti Đavlu svojom snagom, ali dok se vi približavate Bogu, Đavao mora pobjeći. Jedna od mojih omiljenih ilustracija Očevog odgovora upućenog nama je izgubljen sin. Čuo sam da je rečeno da je toliko udaljen od doma kao i kad ste vi otišli. To je možda točno, ali nije tako daleko od Oca. Biblija nam govori da je Otac gledao i kad je vidio svog Sina na sjajan način mu je potrčao u susret.

Jakov pojačava ovu misao kad kaže približite se Bogu i on će se približiti vama. Svaki korak koji napravite prema Bogu jednak je dva. Blaženo je u toj priči je to što je sin bio u zagrljaju Oca davno prije nego što je stigao kući; Otac je na kraju sina vratio u kuću.

Biblija nam govori da je Otac ograničio Đavla gdje može ići i što može učiniti. Đavao se mora držati određene udaljenosti od Boga, dok se vi približavate Bogu, Đavao mora pobjeći. Kako se približiti Bogu? Temeljni odgovor je: molitvom, čitanjem Biblije i

pohađanje crkve. Možeš reći da si radio sve to, a da nije uspjelo. Ne, ti si to radio dok si bio ispunjen ohološću i odupirao se Ocu.

Možda si radio ispravne stvari, ali s pogrešnim duhom pa te je Bog odgurnuo od sebe. Jednom kada dođeš u poniznom duhu, shvatit ćeš kako Otac drugačije reagira na tebe. Pogledajte ove stihove:

- [Psalam 34,18](#) "GOSPOD je blizu onih koji su slomljena srca i spašava one što su duha skrušena. "
- [Psalam 51,17](#) "Žrtve su Bogu duh slomljen; srce slomljeno i skršeno, Bože, ti nećeš prezreti!"
- [Izajja 57,15](#) "Jer ovako govori Višnji i Uzvišeni, koji nastanjuje vječnost, a ime mu je Sveti: "Prebivam na visokom i svetom *mjestu*, te i s onim *što je* skrušena i ponizna duha, da oživim duh poniznih i da oživim srce skrušenih." "

Poniznost je dragocjena pred Bogom, On vas želi primiti, ali morate mu pristupiti po njegovim uvjetima.

Treći korak u ponižavanju sebe je ono što je navedeno u posljednjem dijelu [Jakova 4,8-9](#)

"Približite se Bogu i on će se približiti vama! Očistite ruke, grešnici, i očistite srca, *vi* neodlučni! Ražalostite se i tugujte i zaplačite! Neka se vaš smijeh u tugu pretvori i radost u tjeskobu."

Da se ponizite i primite Božju milost natrag u svoj život, morate priznati da ste bili u grijehu. Bog nije toliko zaokupljen prijestupom nego vašim odgovorom na njega. Sagriješili ste; bili ste u neopraštanju i gorčini. Mora biti priznato ono što to jest: GRIJEH.

Imamo tendenciju opravdavanja i preimenovanja grijeha kako bi zvučalo prihvatljivije, ali Bog neće imati ništa od toga. Ako želite ozdravljenje, morate ga nazvati onako kako ga Bog naziva i zbog toga vam mora biti žao. Ne žaliti za onim što je vama učinjeno, nego vam treba biti žao zbog onoga što ste učinili pravičnom, svetom i pravednom Bogu.

Uzmite trenutak da se obratimo onima koji su možda duboko pali u gorčinu poput depresije. Biblijski odgovor za vas je da počnete tražiti stvari za koje biste hvalili Boga.

Počnite svoja očekivanja stavljati u Boga umjesto u čovjeka, kao što je David rekao u [Psalmu 62,5](#): "Dušo moja, samo na Boga čekaj, jer od njega je iščekivanje moje."

Zatim primijenite [Izajju 61,3](#) "da odredim one koji tuguju na Sionu, da im podarim krasotu umjesto pepela, ulje radosti umjesto tuge, odjeću za slavljenje umjesto duha tjeskobe. Tako da će ih se zvati stablima pravednosti, nasadom GOSPODNJIM, da bi se on proslavio."

Slavljenje i hvaljenje Boga uzdiže čovjekov duh. Počnite sastavljati popise stvari koje možete vidjeti i za koje mislite da možete slaviti Boga. Učinite to na glas, Đavao ne voli čuti slavljenja i hvaljenja Boga, ali navika slavljenja Boga svojim ustima izvući će vas iz depresije.

Povratak na Jakova, volim stih deset iz [Jakova 4](#) koji kaže: "Ponizite se pred Gospodinom, i on će vas uzvisiti!"

Podići će vas iz oholosti, gorčine, depresije, On će vas podići kad slijedite biblijski recept za poniznost.

Još jedna zadnja stvar koju želim naglasiti jest ono što mi se dogodilo kad sam konačno predao pitanje svoje gorčine Bogu. Odjednom mi je sinulo koliko sam grešan, sjetio sam se svoje molitve i želje da Bog osudi drugu osobu. To me je srušilo. Počeo sam moliti Boga da im oprosti, a ne da ih osuđuje.

Srce mi je postalo teško, tražio sam njihov oprost zbog gorčine protiv njih. I danas se za njih često molim da ih Bog blagoslovi. Kad vam je srce ispravno, nećete željeti Božji sud nad drugima; priželjkivat ćete da oni prihvate istu milost koju ste i vi nezasluženo primili.

Kakva je radost moliti Boga da blagoslovi druge, a ne da ih se proklinje. Tako se morao osjećati i autor kada je napisao u [Psalmu 133,1](#) "Gle, kako je dobro i kako je ugodno za braću da žive zajedno u jedinstvu;"

Molim vas, molim vas da pazite na upozorenje Pisma na destruktivnu prirodu gorčine! Ako ste zaokupljeni gorčinom, slijedite ove biblijske korake da biste prevladali ovu đavlovu zamku. Nismo neupućeni u njegova lukavstva. Mir i radost vas očekuju kada se ponizite.